

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

2. října 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 330/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 330/02	Věc C-261/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. května 2017 Ccc Event Management GmbH proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 14. března 2017 ve věci T-889/16, Ccc Event Management GmbH v. Soudní dvůr Evropské unie	2
2017/C 330/03	Věc C-327/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 31. května 2017 Cryo-Save AG proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 23. března 2017 ve věci T-239/15, Cryo-Save AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	2
2017/C 330/04	Věc C-344/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Torino (Itálie) dne 9. června 2017 – IJDF Italy Srl v. Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando	3
2017/C 330/05	Věc C-350/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. června 2017 – Mobit Soc.cons.arl v. Regione Toscana	4
2017/C 330/06	Věc C-351/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. června 2017 – Autolinee Toscane SpA v. Mobit Soc.cons.arl	5

2017/C 330/07	Věc C-375/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 21. června 2017 – Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	5
2017/C 330/08	Věc C-412/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 10. července 2017 – Spolková republika Německo v. Touring Tours und Travel GmbH	6
2017/C 330/09	Věc C-444/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 21. července 2017 – Préfet des Pyrénées-Orientales v. Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier . . .	7
2017/C 330/10	Věc C-449/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 26. července 2017 – A & G Fahrschul-Akademie GmbH v. Finanzamt Wolfenbüttel	8
2017/C 330/11	Věc C-451/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Veliko Tarnovo (Bulharsko) dne 27. července 2017 – „Walltopia“ AD v. Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija za prichodite – Veliko Tarnovo	9
2017/C 330/12	Věc C-465/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 2. srpna 2017 – Falck Rettungsdienste GmbH a Falck A/S v. Stadt Solingen	9

Tribunál

2017/C 330/13	Věc T-454/17: Žaloba podaná dne 14. července 2017 – „Pro NGO!“ v. Komise	11
2017/C 330/14	Věc T-463/17: Žaloba podaná dne 25. července 2017 – Raise Conseil v. EUIPO – Raizers (RAISE) . .	11
2017/C 330/15	Věc T-472/17: Žaloba podaná dne 31. července 2017 – Wilhelm Sihn jr. v. EUIPO – in-edit (Camele'on)	12
2017/C 330/16	Věc T-482/17: Žaloba podaná dne 28. července 2017 – Comercial Vascongada Recalde v. Komise a SRB	13
2017/C 330/17	Věc T-483/17: Žaloba podaná dne 28. července 2017 – García Suárez a další v. Komise a SRB	13
2017/C 330/18	Věc T-484/17: Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Fidesban a další v. SRB	14
2017/C 330/19	Věc T-491/17: Žaloba podaná dne 1. srpna 2017 – Opere Pie d'Onigo v. Komise	14
2017/C 330/20	Věc T-497/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a SRB	15
2017/C 330/21	Věc T-498/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Álvarez de Linera Granda v. Komise a SRB	16
2017/C 330/22	Věc T-499/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Esfera Capital Agencia de Valores v. Komise a SRB	17
2017/C 330/23	Věc T-533/17: Žaloba podaná dne 11. srpna 2017 – Next design+produktion v. EUIPO – Nanu-Nana Joachim Hoepf (nuuna)	18

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 330/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 318, 25.9.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 309, 18.9.2017

Úř. věst. C 300, 11.9.2017

Úř. věst. C 293, 4.9.2017

Úř. věst. C 283, 28.8.2017

Úř. věst. C 277, 21.8.2017

Úř. věst. C 269, 14.8.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. května 2017 Ccc Event Management GmbH proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 14. března 2017 ve věci T-889/16, Ccc Event Management GmbH v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc C-261/17 P)

(2017/C 330/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ccc Event Management GmbH (zástupce: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Soudní dvůr Evropské unie

Soudní dvůr Evropské unie (desátý senát) usnesením ze dne 13. července 2017 kasační opravný prostředek zamítl a rozhodl, že navrhovatelka ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 31. května 2017 Cryo-Save AG proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 23. března 2017 ve věci T-239/15, Cryo-Save AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-327/17 P)

(2017/C 330/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Cryo-Save AG (zástupkyně: C. Onken, advokátka)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 23. 03. 2017 ve věci T-239/15;
- uložil žalovanému náklady řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje jeden důvod, a sice že došlo k porušení čl. 64 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾ (OZEU), pravidla 50 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (NOZEU)⁽²⁾ ve spojení s čl. 56 odst. 2 OZEU a pravidel 37, 39 NOZEU, čl. 76 odst. 1 OZEU. Porušení spočívá v tom, že Tribunál považoval první žalobní důvod žalobkyně a nyníjší důvod kasačního opravného prostředku navrhovatelky za nepřipustný.

Svým prvním žalobním důvodem namítala žalobkyně a navrhovatelka nepřipustnost návrhu na zrušení její ochranné známky Unie. Jako odůvodnění uvedla, že návrh nebyl v rozporu s čl. 56 odst. 2 OZEU a pravidlem 37 písm. b) bodem iv) NOZEU dostatečně odůvodněný.

Tribunál rozhodl, že první žalobní důvod žalobkyně a navrhovatelky je nepřipustný, jelikož žalobkyně a navrhovatelka se v řízení před odvolacím senátem nedomáhala žádného porušení formálních požadavků čl. 56 odst. 2 OZEU ve spojení s pravidlem 37 písm. b) bodem iv) nařízení č. 2868/95, přezkoumání odvolání bylo omezeno na řádné používání a odvolací senát proto nemusel nutně přezkoumat otázku řádnosti návrhu na zrušení. Přezkum prvního žalobního důvodu Tribunálem se dle jeho názoru rovná rozšíření skutkového a právního rámce, kterým se zabýval odvolací senát.

Proti tomu žalobkyně a navrhovatelka argumentuje, že připustnost návrhu na zrušení představuje *conditio sine qua non* rozhodnutí, kterou musí žalovaný v každé fázi řízení i bez návrhu přezkoumat, čl. 76 odst. 2 první věta OZEU, pravidlo 39 odst. 1, pravidlo 40 odst. 1 druhá věta NOZEU, čl. 64 odst. 1 OZEU, pravidlo 50 odst. 1 NOEU. Není proto rozhodující, zda žalobkyně a navrhovatelka specificky otevřela problematiku připustnosti návrhu na zrušení u odvolacího senátu.

Krom toho zrušovací oddělení žalovaného bez návrhu přezkoumalo připustnost návrhu na zrušení a výslovně považovalo podmínky čl. 56 odst. 2 OZEU a pravidla 37 NOZEU za splněné. V judikatuře Tribunálu uznaná zásada funkční kontinuity vyžaduje úplné přezkoumání ze strany odvolacího senátu rozhodnutí zrušovacího oddělení, včetně posouzení připustnosti návrhu na zrušení. Na podporu svého názoru se žalobkyně odvolává mimo jiné na judikaturu ve věcech KLEENCARE, rozsudek ze dne 23. září 2003, T-308/01, body 24-26, 28, 29 a 32 ⁽³⁾ a HOOLIGAN, rozsudek ze dne 1. února 2005, T-57/03, body 22 a 25 ⁽⁴⁾).

Konečně žalobkyně a navrhovatelka napadla připustnost návrhu na zrušení, i když jinými slovy, jak v řízení před zrušovacím oddělením, tak v řízení před odvolacím senátem.

Ze všech tří výše uvedených důvodů byla otázka připustnosti návrhu na zrušení částí skutkového a právního rámce řízení před odvolacím senátem. Přezkoumání připustnosti návrhu na zrušení Tribunálem nad tuto hranici nešlo. V tomto rozsahu se výtky nepřipustnosti návrhu na zrušení odlišuje od uplatnění nových důvodů pro zrušení nebo neplatnost, respektive od opožděného požadování prokázání řádného užívání starší ochranné známky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. L 303, s. 1

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2003:241.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:T:2005:29.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Torino (Itálie) dne 9. června 2017 –
IJDF Italy Srl v. Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando**

(Věc C-344/17)

(2017/C 330/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Torino

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: IJDF Italy Srl

Žalovaní: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

Předběžná otázka

Musí být směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾, čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které v případě souvisejících věcí, zejména v případě žaloby uplatňující práva ze záruky související s hlavní věcí, stanoví společné projednání před stejným soudem, ačkoli je na základě tohoto ustanovení k řízení ve věci žaloby uplatňující práva ze záruky příslušný jiný soud, než je soud, v jehož obvodu má spotřebitel místo pobytu nebo bydliště, včetně adresy pro účely doručování?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. června 2017 –
Mobit Soc.cons.arl v. Regione Toscana**

(Věc C-350/17)

(2017/C 330/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Mobit Soc.cons.arl

Odpůrkyně: Regione Toscana

Předběžné otázky

- 1) Musí se čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 1370/2007⁽¹⁾ (konkrétně pokud jde o zákaz uvedený v písm. „b“ a „d“ pro vnitřního provozovatele účastnit se nabídkových řízení extra moenia) použít či nikoli i na smlouvy uzavřené před vstupem tohoto nařízení v platnost?
- 2) Je teoreticky možné kvalifikovat jako „vnitřního provozovatele“ na základě téhož nařízení a případně per analogiam s účelem judikatury vytvořené na základě institutu „in house providing“ právnickou osobu veřejného práva, která uzavřela přímo smlouvu na služby místní dopravy s veřejným orgánem, pokud je prvně uvedená osoba spojena s veřejným orgánem z hlediska organizačního a z hlediska kontroly a jejíž základní kapitál vlastní stát (zcela nebo pro quota, v takovém případě společně s dalšími veřejnými orgány)?
- 3) Je s ohledem na přímo uzavřenou smlouvu na služby spadající do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1370/2007 skutečnost, že po uzavření smlouvy uvedený orgán veřejné moci zřídí veřejný správní orgán s organizačními pravomocemi na dotčené služby (přičemž státu zůstane výlučná pravomoc udělovat koncese), orgán, který nevykonává žádnou „podobnou kontrolu“ nad subjektem, kterému byly služby přímo zadány, okolností, která může vést k tomu, že dotčené uzavření smlouvy nebude podléhat režimu uvedenému v čl. 5 odst. 2 nařízení?
- 4) Vede původní doba platnosti smlouvy uzavřené přímo přesahující třicetiletou lhůtu, která uplyne 3. prosince 2039 (lhůta počínající ode dne vstupu nařízení (ES) 1370/2007 v platnost) k neslučitelnosti uzavření smlouvy se zásadami uvedenými v ustanovení článku 5 ve spojení s ustanovením čl. 8 odst. 3 téhož nařízení, nebo tato nesrovnalost musí být považována za automaticky napravenou, a to pro všechny právní účely, implicitním omezením „ex lege“ (čl. 8 odst. 3) na tuto třicetiletou lhůtu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. června 2017 –
Autolinee Toscane SpA v. Mobit Soc.cons.arl**

(Věc C-351/17)

(2017/C 330/06)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Autolinee Toscane SpA

Odpůrkyně: Mobit Soc.cons.arl

Předběžné otázky

- 1) Musí se čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 1370/2007 ⁽¹⁾ (konkrétně pokud jde o zákaz uvedený v písm. „b“ a „d“ pro vnitřního provozovatele účastnit se nabídkových řízení extra moenia) použít či nikoli i na smlouvy uzavřené před vstupem tohoto nařízení v platnost?
- 2) Je teoreticky možné kvalifikovat jako „vnitřního provozovatele“ na základě téhož nařízení a případně per analogiam s účelem judikatury vytvořené na základě institutu „in house providing“ právnickou osobu veřejného práva, která uzavřela přímo smlouvu na služby místní dopravy s veřejným orgánem, pokud je prvně uvedená osoba spojena s veřejným orgánem z hlediska organizačního a z hlediska kontroly a jejíž základní kapitál vlastní stát (zcela nebo pro quota, v takovém případě společně s dalšími veřejnými orgány)?
- 3) Je s ohledem na přímo uzavřenou smlouvu na služby spadající do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1370/2007 skutečnost, že po uzavření smlouvy uvedený orgán veřejné moci zřídí veřejný správní orgán s organizačními pravomocemi na dotčené služby (přičemž státu zůstane výlučná pravomoc udělovat koncese), orgán, který nevykonává žádnou „podobnou kontrolu“ nad subjektem, kterému byly služby přímo zadány, okolností, která může vést k tomu, že dotčené uzavření smlouvy nebude podléhat režimu uvedenému v čl. 5 odst. 2 nařízení?
- 4) Vede původní doba platnosti smlouvy uzavřené přímo přesahující třicetiletou lhůtu, která uplyne 3. prosince 2039 (lhůta počínající ode dne vstupu nařízení (ES) 1370/2007 v platnost) k neslučitelnosti uzavření smlouvy se zásadami uvedenými v ustanovení článku 5 ve spojení s ustanovením čl. 8 odst. 3 téhož nařízení, nebo tato nesrovnalost musí být považována za automaticky napravenou, a to pro všechny právní účely, implicitním omezením „ex lege“ (čl. 8 odst. 3) na tuto třicetiletou lhůtu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 21. června 2017 –
Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd v. Ministero dell'Economia e delle Finanze,
Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(Věc C-375/17)

(2017/C 330/07)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Odpůrci: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Předběžné otázky

- 1) Musí být unijní právo – a především právo usazování a volný pohyb služeb jakož i zásady zákazu diskriminace, transparentnosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality a soudržnosti – vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě jako je ta stanovená v čl. 1 odst. 653 zákona o stabilitě pro rok 2015 a příslušných prováděcích předpisů, které stanoví koncesionářský model monopolního provozovatele ve vztahu k službě hry Lotto, avšak ne pro jiné hry, tipovací soutěže a sázky?
- 2) Musí být unijní právo – a především právo usazování a volný pohyb služeb a směrnice 2014/23/EU ⁽¹⁾, jakož i zásady zákazu diskriminace, transparentnosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality a soudržnosti – vykládány v tom smyslu, že brání oznámení o zakázce, které stanoví základní tržní cenu, která je velmi vysoká a neodůvodněná vzhledem k požadavkům na hospodářskou a finanční způsobilost, a technickou a organizační způsobilost toho druhu, jako jsou požadavky stanovené v bodech 5.3, 5.4, 11, 12.4 a 15.3 zadávací dokumentace pro přidělení koncese na hru Lotto?
- 3) Musí být unijní právo – a především právo usazování a volný pohyb služeb a směrnice 2014/23/EU, jakož i zásady zákazu diskriminace, transparentnosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality a soudržnosti – vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům, které de facto stanoví povinnost volby mezi možností získání nové koncese a pokračovat ve volném poskytování různých služeb přeshraničního sázení, což je alternativa, která vyplývá z článku 30 návrhu smlouvy, takže rozhodnutí zúčastnit se zadávacího řízení na přidělení nové koncese by vedlo k ukončení přeshraniční činnosti, ačkoli oprávněnost této činnosti byla vícekrát uznána Soudním dvorem?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 10. července 2017 – Spolková republika Německo v. Touring Tours und Travel GmbH

(Věc C-412/17)

(2017/C 330/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Spolková republika Německo

Odpůrkyně: Touring Tours und Travel GmbH

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 67 odst. 2 SFEU, jakož i článek 22 článek 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě členského státu, která ve výsledku stanoví povinnost autobusových dopravců provozujících pravidelnou linku přes vnitřní Schengenskou hranici kontrolovat doklady pro překročení hranice svých cestujících před překročením vnitřní hranice s cílem zabránit přepravě cizinců bez cestovního pasu a povolení k pobytu na území Spolkové republiky Německo?

Konkrétně:

- a) Představuje všeobecná zákonná povinnost nebo administrativní povinnost jednotlivých dopravců nepřepřavovat cizince bez náležitého cestovního pasu nebo náležitého povolení k pobytu na území Spolkové republiky Německo, kterou mohou splnit dopravci pouze kontrolou dokladů umožňujících překročit hranici všech cestujících před překročením vnitřní hranice, kontrolu osob na vnitřních hranicích ve smyslu článku 22 Schengenského hraničního kodexu, respektive je možno ji postavit takové kontrole na roveň?
 - b) Je třeba posuzovat uložení povinností uvedených v bodu 1) podle čl. 23 písm. a) Schengenského hraničního kodexu, ačkoli dopravci nevykonávají „policejní pravomoci“ ve smyslu tohoto ustanovení, a tím, že stát jim ukládá povinnost kontrol, nejsou ani formálně zmocněni k výkonu veřejné moci?
 - c) V případě kladné odpovědi na otázku 1 b): Spočívá v kontrolách požadovaných od dopravců s přihlédnutím ke kritériím stanoveným v čl. 23 písm. a) druhé větě Schengenského hraničního kodexu nepřípustné opatření s účinkem rovnocenným hraničním kontrolám?
 - d) Je třeba uložení povinností uvedených v bodu 1) v rozsahu, v jakém se týká autobusových dopravců provozujících pravidelnou linku, posuzovat podle čl. 23 písm. b) Schengenského hraničního kodexu, podle kterého se oprávnění dopravců provádět bezpečnostní kontroly osob v přístavech a na letištích nedotýká zrušení kontrol na vnitřních hranicích? Vyplyvá z toho nepřípustnost kontrol ve smyslu první otázky i mimo přístavy a letiště, pokud kontroly nepředstavují bezpečnostní kontroly a ani se neprovádějí u osob, které cestují uvnitř členského státu?
- 2) Povoluje článek 22 a článek 23 Schengenského hraničního kodexu vnitrostátní právní úpravy, podle kterých lze za účelem dodržení dané povinnosti vydat proti autobusovému dopravci nařízení o zákazu a pohrozit mu pokutou, pokud v důsledku neprovedených kontrol byli na území Spolkové republiky Německo přepraveni i cizinci bez cestovního pasu a povolení k pobytu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 77, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 21. července 2017 –
Préfet des Pyrénées-Orientales v. Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de
grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier**

(Věc C-444/17)

(2017/C 330/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Préfet des Pyrénées-Orientales

Odpůrci: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 32 nařízení (EU) č. 2016/399 ze dne 9. března 2016, který stanoví, že pro případ, je-li znovu zavedena ochrana vnitřních hranic, se použijí obdobně příslušná ustanovení hlavy II (o vnějších hranicích), vykládán v tom smyslu, že znovu zavedená kontrola na vnitřní hranici členského státu je přirovnatelná ke kontrole na vnější hranici, překročí-li ji státní příslušník třetí země, který nemá právo vstupu?
- 2) Musí být za stejných okolností, kdy byla znovu zavedena ochrana vnitřních hranic, toto nařízení a směrnice Evropského Parlamentu a Rady č. 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí vykládány v tom smyslu, že umožňují, aby se na státního příslušníka třetí země, který překročil hranici, na níž byla obnovena kontrola, vztahovalo ustanovení čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice, které umožňuje členským státům nadále používat zjednodušené vnitrostátní postupy pro navracení na jejich vnějších hranicích?

- 3) V případě kladné odpovědi na poslední uvedenou otázku, musí být ustanovení čl. 2 odst. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 4 směrnice vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je článek L. 621-2 code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (zákon o vstupu a pobytu cizinců a o azylu), který ukládá trest odnětí svobody za neoprávněný vstup na státní území státnímu příslušníkovi třetí země, vůči němuž dosud probíhá řízení o navrácení podle této směrnice?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 26. července 2017 – A & G Fahrschul-Akademie GmbH v. Finanzamt Wolfenbüttel

(Věc C-449/17)

(2017/C 330/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Žalovaný: Finanzamt Wolfenbüttel

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje pojem „školské nebo vysokoškolské vyučování“ uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. i) a j) směrnice Rady ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ vyučování v autoškole za účelem získání řidičského oprávnění pro skupiny B a C1?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Může uznání žalobkyně jakožto subjektu s podobnými cíli ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. i) směrnice Rady ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vyplývat z ustanovení o zkoušce pro učitele autoškol a udělení oprávnění pracovat jako učitel autoškol a oprávnění provozovat autoškol v zákoně o učitelích autoškol (*Gesetz über das Fahrlehrerwesen*) ze dne 25. srpna 1969 (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), naposledy změněném zákonem ze dne 28. listopadu 2016 [Bundesgesetzblatt I 2016, 2722, zákon o učitelích autoškol (*Fahrlehrergesetz*)], a obecného zájmu na vzdělávání žáků autoškol, aby se stali bezpečnými a odpovědnými účastníky silničního provozu, šetrnými vůči životnímu prostředí?

- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

Předpokládá pojem „soukromý učitel“ uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. j) směrnice Rady ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, že se u osoby povinné k dani jedná o podnikatele?

- 4) V případě záporné odpovědi na druhou a třetí otázku:

Působí vyučující vždy jako „soukromý učitel“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. j) směrnice Rady ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jedná na vlastní účet a vlastní odpovědnost, nebo je třeba na kvalifikaci „soukromý učitel“ klást další požadavky?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Veliko Tarnovo (Bulharsko)
dne 27. července 2017 – „Walltopia“ AD v. Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija
za prichodite – Veliko Tarnovo**

(Věc C-451/17)

(2017/C 330/11)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Walltopia“ AD

Žalovaný: Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija za prichodite – Veliko Tarnovo

Předběžné otázky

1. Má být čl. 14 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽¹⁾ ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ve spojení s čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení vykládán v tom smyslu, že osoba, které se týkají tato ustanovení, a která vykonává činnost jako zaměstnanec, nepodléhá právním předpisům členského státu, v němž má sídlo podnik, který ji zaměstnal, pokud tato osoba neměla podle vnitrostátních právních předpisů uvedených v čl. 1 písm. l) základního nařízení bezprostředně před zahájením jejího zaměstnání postavení pojištěnce v tomto členském státě?
2. V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku: Je přípustné, aby vnitrostátní soud při výkladu obsahu a významu pojmu „vztahují“ v čl. 14 odst. 1 nařízení č. 987/2009 a pojmu „podléhá“ v čl. 12 odst. 1 nařízení č. 883/2004 přihlížel ke státní příslušnosti dané osoby k členskému státu, pokud tato osoba, která vykonává činnost jako zaměstnanec, beztak podléhala vnitrostátním právním předpisům pouze na základě své státní příslušnosti?
3. V případě záporné odpovědi také na druhou předběžnou otázku: Smí vnitrostátní soud při použití pojmů uvedených v druhé předběžné otázce přihlížet k obvyklému nebo trvalému bydlišti osoby, která vykonává činnost jako zaměstnanec, ve smyslu čl. 1 písm. j) nařízení č. 883/2004?
4. V případě záporné odpovědi také na třetí předběžnou otázku: Jaká výkladová kritéria má vnitrostátní soud zohlednit při zjišťování obsahu pojmu „podléhá [...] právním předpisům“ v ustanovení čl. 12 odst. 1 základního nařízení a pojmu „vztahují právní předpisy“ v ustanovení čl. 14 odst. 1 nařízení [č. 987/2009], aby tato ustanovení mohl použít v souladu s jejich přesným významem?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Text s významem pro EHP a Švýcarsko) (Úř. věst. 2009, L 284, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne
2. srpna 2017 – Falck Rettungsdienste GmbH a Falck A/S v. Stadt Solingen**

(Věc C-465/17)

(2017/C 330/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Falck Rettungsdienste GmbH a Falck A/S

Odpůrce: Město Solingen

Vedlejší účastníci řízení: Arbeiter-Samariter-Bund Regionalverband Bergisch Land e.V., Malteser Hilfsdienst e.V., Deutsches Rotes Kreuz a Kreisverband Solingen e.V.

Předběžné otázky

- 1) Jedná se při péči o akutní pacienty v sanitním voze a jejich ošetřování pracovníkem/sanitářem zdravotnické záchranné služby a při péči o pacienty ve vozidle pro převoz nemocných a jejich ošetřování pracovníkem/pomocníkem zdravotnické záchranné služby o „služby civilní obrany, civilní ochrany a prevence nebezpečí“ ve smyslu čl. 10 písm. h) směrnice 2014/24/EU ⁽¹⁾, které spadají pod kódy CVP 7525000-7 (sanitní služby) a 85143000-3 (služby sanitní přepravy)?
- 2) Lze čl. 10 písm. h) směrnice 2014/24/EU chápat tak, že „neziskové organizace nebo sdružení“ jsou zejména takové charitativní organizace, které jsou podle vnitrostátního práva uznány za organizace civilní ochrany a obrany?
- 3) Jsou „neziskové organizace nebo sdružení“ ve smyslu čl. 10 písm. h) směrnice 2014/24/EU takové organizace, jejichž cíl spočívá v plnění úkolů veřejného zájmu, které nejsou zaměřeny na dosahování zisku a které reinvestují případné zisky za účelem dosažení cíle organizace?
- 4) Je přeprava pacienta v sanitce pod dohledem sanitáře/pomocníka zdravotnické záchranné služby (tzv. kvalifikovaná přeprava nemocných) „službou sanitní přepravy pacientů“ ve smyslu čl. 10 písm. h) směrnice 2014/24/EU, která není dotčena oborovou výjimkou a pro kterou platí uvedená směrnice?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 14. července 2017 – „Pro NGO!“ v. Komise

(Věc T-454/17)

(2017/C 330/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: „Pro NGO!“ (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: M. Scheid, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ARES (2017) 2484833 ze dne 16. května 2017; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neúplného zjištění relevantního skutkového stavu.
 - Žalobce tvrdí, že žalovaná nezohlednila jednak to, že externí auditor, Ernst & Young, dodatečně opravil své původní zjištění, jakož i to, že koordinátorka projektu uvedla, že podklady předložila sama.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z posouzení skutkového stavu v rozporu s ostatními zprávami.
 - Žalovaná dále vycházela z nesprávného posouzení smluvního chování žalobce, které je v rozporu se zjištěními, která jsou uvedena v závěrečné zprávě o auditu a ve zprávě OLAF.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut.
 - Žalobci byla konečně poskytnuta možnost nahlédnout do rozhodujících dokumentů až několik let po zahájení řízení, tyto dokumenty přitom byly z části začerněny.
 - Krom toho neexistuje povinnost žalobce provádět výběrová řízení nebo v konkrétním projektu dodržovat pravidla pro výběrová řízení.
 - Žalobce rovněž nenese odpovědnost za jednání partnera Evropské unie v projektu.

Žaloba podaná dne 25. července 2017 – Raise Conseil v. EUIPO – Raizers (RAISE)

(Věc T-463/17)

(2017/C 330/14)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Raise Conseil (Paříž, Francie) (zástupce: F. Fajgenbaum, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Raizers (Paříž)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie RAISE – Ochranná známka Evropské unie č. 11 508 967

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. května 2017 ve věci R 1606/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž byla ochranná známka Evropské unie RAISE č. 11 508 967 prohlášena za neplatnou pro nedostatek rozlišovací způsobilosti ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Evropské unie v případě následujících služeb spadajících do třídy 36 „Finančnictví; finanční informace; finanční řízení; financování; finanční analýza; podílové fondy či kapitálové investice; finanční poradenství; finanční sponzoring; půjčky (financování); finanční hodnocení (pojištění, bankovníctví, nemovitosti); podílové fondy a investování peněžních prostředků; faktoring; vystavování poukázek; burzovní kotace; burzovní makléřské služby; peněžnictví; směňování peněžních prostředků; daňové odhady a expertízy; penzijní fondy; přímé bankovníctví; vystavování cestovních šeků nebo vydávání kreditních karet; služby v oblasti nemovitostí; oceňování nemovitostí“;
- rozhodl, že společnost Raizers, jež podala návrh na prohlášení neplatnosti, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Raise Conseil, včetně výdajů na zastoupení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 31. července 2017 – Wilhelm Sihm jr. v. EUIPO – in-edit (Camele'on)

(Věc T-472/17)

(2017/C 330/15)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wilhelm Sihm jr. GmbH & Co. KG (Niefern-Öschelbronn, Německo) (zástupce: H. Twelmeier, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: in-edit Sàrl (Mondorf-les-Bains, Lucembursko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „Camele'on“ – Přihláška č. 13 317 714

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. května 2017, ve věci R 570/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;

- uložil EUIPO náhradu vlastních nákladů řízení a náhradu nákladů vynaložených Wilhelm Sihm jr. GmbH & Co. KG
- uložil in-edit Sàrl náhradu vlastních nákladů řízení pro případ jejího vstupu do řízení jako vedlejší účastnice.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 28. července 2017 – Comercial Vascongada Recalde v. Komise a SRB

(Věc T-482/17)

(2017/C 330/16)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Comercial Vascongada Recalde, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: A. Rivas Rodríguez, advokát)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 kterým byl schválen krizový plán pro Banco Popular Español SA., a rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017 potvrzující krizový plán pro Banco Popular Español SA.;
- uložil žalovanému náhradu škody způsobené ztrátou hodnoty akcií společnosti Banco Popular Español, S.A., které vlastní společnost Comercial Vascongada Recalde, SA., přičemž pro výpočet škody slouží jako referenční hodnota rozdíl hodnoty akcií ke dni 6. června 2017, tedy 133 385,04 eur, plus případné úroky.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby vznáší žalobkyně dva žalobní důvody:

1. První důvod vychází z porušení čl. 18 odst. 1 písm. a) a čl. 18 odst. 4 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 ⁽¹⁾, neboť Banco Popular neměla „závažné potíže“, kterých se uvedená ustanovení týkají.
2. Druhý důvod vychází z porušení čl. 10 odst. 10, čl. 10 odst. 11 a čl. 21 odst. 2 písm. b) nařízení č. 806/2014, neboť existovala jiná alternativní řešení, než krizový plán pro Banco Popular.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 225, s. 1.

Žaloba podaná dne 28. července 2017 – García Suárez a další v. Komise a SRB

(Věc T-483/17)

(2017/C 330/17)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: María de la Soledad García Suárez (Madrid, Španělsko), María del Carmen Chueca García (Madrid), Sol María Chueca García (Madrid), Alejandro María Chueca García (Madrid), José María Chueca García (Madrid) a Ignacio María Chueca García (Madrid) (zástupce: A. Rivas Rodríguez, advokát)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 kterým byl schválen krizový plán pro Banco Popular Español SA., a rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017 potvrzující krizový plán pro Banco Popular Español SA.;
- uložil žalovanému náhradu škody způsobené ztrátou hodnoty akcií společnosti Banco Popular Español, S.A., které vlastní žalobci, přičemž pro výpočet škody slouží jako referenční hodnota rozdíl hodnoty akcií ke dni 6. června 2017, tedy 9 212,34 eur, plus případné úroky.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty uplatněnými ve věci T-482/17, Comercial Vascongada Recalde v. Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 3. srpna 2017 – Fidesban a další v. SRB

(Věc T-484/17)

(2017/C 330/18)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Fidesban, SA (Madrid, Španělsko) a dalších 69 žalobců (zástupce: R. Pelayo Jiménez, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08);
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným ve věci T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 1. srpna 2017 – Opere Pie d'Onigo v. Komise

(Věc T-491/17)

(2017/C 330/19)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Istituzione Pubblica di Assistenza e Beneficienza „Opere Pie d'Onigo“ (Pederobba, Itálie) (zástupce: G. Maso, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

v plném rozsahu nebo zčásti zrušil rozhodnutí Komise přijaté dne 27. března 2017 (SA.38825) Státní podpora – Itálie, týkající se údajné státní podpory pro soukromé poskytovatele sociálních a zdravotních služeb.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU a z pochybení Komise, která nesprávně považovala za odůvodněné to, že došlo k selektivnímu vyloučení veřejných poskytovatelů sociálních a zdravotních služeb z pojištění v době mateřství INPS (Národní organizace sociálního zabezpečení) a z platových náhrad za nepřítomnost zaměstnanců, kteří ošetřují rodinné příslušníky s vážným postižením.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze státního původu podpory, protože podle žalobkyně zdroje určené na pokrytí nákladů soukromých podniků na pojištění v době mateřství a platové náhrady za nepřítomnost zaměstnanců, kteří ošetřují rodinné příslušníky s vážným postižením, jsou hrazeny INPS a tudíž italským státem prostřednictvím státních zdrojů.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že podle názoru žalobkyně tato opatření upřednostňují soukromé společnosti a poskytují jim výhodu ve srovnání s veřejnými poskytovateli stejných služeb, kteří musí ještě plně nést náklady týkající se období nepřítomnosti z důvodu mateřské dovolené a ošetřování rodinných příslušníků s vážným postižením, s vážnými finančními důsledky.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že podle názoru žalobkyně tato opatření mají dopad na obchod mezi členskými státy, protože upřednostňují nadnárodní skupiny a italské společnosti se zahraničním kapitálem, které investují pro účely zisku, a naopak znevýhodňuje menší veřejné poskytovatele, kteří jsou činní pro neziskové účely, čímž zkreslují strukturu zaměstnaneckých nákladů.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a SRB

(Věc T-497/17)

(2017/C 330/20)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Manuel Alfonso Sánchez del Valle (Madrid, Španělsko) a Calatrava Real State 2015, SL (Madrid) (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí (SRB/EES/2017/08) Jednotného výboru pro řešení krizí na jeho zasedání dne 7. června 2017, kterým byl přijat program řešení krize pro Banco Popular Español, S.A.;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español S.A; a
- uložil žalovaným a vedlejším účastníkům řízení, kteří podporují zcela nebo částečně jejich návrhová žádání, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z chybějícího nebo nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí a z toho vyplývajícího porušení čl. 41 odst. 2 a článku 47 listiny základních práv a svobod.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 20 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, jelikož nedošlo k
3. Porušení čl. 18 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 18 odst. 4 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014 v rozsahu, v němž napadená rozhodnutí schvalují řešení krize Banco Popular, třebaže ke dni 6. června 2017 neměla tato bankovní instituce problémy s platební schopností a její problémy s hotovostí byly přechodné.
4. Porušení čl. 18 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 806/2014 v rozsahu, v němž napadená rozhodnutí schvalují řešení krize Banco Popular, třebaže existovala přiměřená vyhlídka na to, že by jejímu selhání v přiměřené lhůtě zabránila alternativní opatření soukromého sektoru.
5. Porušení čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) č. 806/2014, protože nebyla vyvinuta snaha o minimalizaci nákladů na řešení krize a zabránění snížení hodnoty, jež není nezbytné pro dosažení účelu řešení.
6. Porušení článku 22 nařízení (EU) č. 806/2014 tím, že napadená rozhodnutí neprovedla posouzení a nepřijala nástroje k řešení krize, které by byly alternativou k převodu činnosti, uvedených v odstavci 2 tohoto článku, v souladu s okolnostmi podle odstavce 3.
7. Porušení čl. 15 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 806/2014, jelikož akcionáři měli obdržet více, než co by dostali v případě úpadku.
8. Porušení článku 29 nařízení (EU) č. 806/2014.
9. Porušení práva vlastnit majetek a v důsledku toho porušení článku 17 Listiny základních práv Evropské unie
10. Porušení práva na účinnou soudní ochranu, vzhledem k nemožnosti akcionářů se bránit.
11. Porušení práv akcionářů a ostatních držitelů cenných papírů, dotčených uplatněním odpisu a konverze, být vyslechnuti před přijetím individuálního rozhodnutí o odpisu jejich majetku, které se jich nepříznivě dotýká.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Álvarez de Linera Granda v. Komise a SRB

(Věc T-498/17)

(2017/C 330/21)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Pablo Álvarez de Linera Granda (Madrid, Španělsko) (zástupci: E. Pastor Palomar, F. Arroyo Romero a N. Subuh Falero, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017 č. SRB//EES/2017/08, určené FROB (Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria), kterým se schvaluje plán restrukturalizace v případě Banco Popular Español;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español S.A; a
- na základě článku 340 SFEU rozhodl o vzniku mimosmluvní odpovědnosti SRB a Evropské komise a nařídil nahradit žalovanému vzniklou škodu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí* a T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Konkrétně žalobce uvádí, že v tomto případě došlo ke zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Esfera Capital Agencia de Valores v. Komise a SRB

(Věc T-499/17)

(2017/C 330/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Esfera Capital Agencia de Valores, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: E. Pastor Palomar, F. Arroyo Romero a N. Subuh Falero, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 určené Fondu pro řádnou restrukturalizaci bank (FROB), kterým byl schválen krizový plán pro Banco Popular Español;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise 2017/1246 ze dne 7. června 2017 potvrzující krizový plán pro Banco Popular Español; a
- ve smyslu ustanovení článku 340 SFEU konstatoval mimosmluvní odpovědnost SRB a Evropské komise a nařídil jim náhradu škody způsobené žalobkyni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné jako žalobní důvody a hlavní argumenty ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Konkrétně žalobkyně tvrdí, že v projednávané věci došlo ke zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 11. srpna 2017 – Next design+produktion v. EUIPO – Nanu-Nana Joachim Hoepp (nuuna)

(Věc T-533/17)

(2017/C 330/23)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Next design+produktion GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: M. Hirsch, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG (Brémy, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (vyobrazení „nuuna“) – Přihláška č. 10 772 606

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. května 2017, ve věci R 1448/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. května 2017;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
 - Porušení čl. 1 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a zásady autonomie;
 - Porušení zásad právní jistoty, zákonnosti a řádné správy.
-

